

סוס העץ

מריו מונטגרו

איורים ויקי ראמוס

סוס העץ קפץ במרץ,
כאילו מתעופף מהעמודים
הלבנים של המחברת,
שם כבר שלושה ימים צייר אותו
האביר סבסטיאן גארציה.

סבסטיאן חיפש בכל השכונה.
ובסוף שאל את דון קנדלריו:
"אולי במקרה ראית את סוס העץ שלי?"
"אמור לי" אמר דון קנדלריו "איך נראה
הסוס הזה שלך?"
"הוא כמו אלה שמוכרים בשוק של
מאסאיה, הרעמה כמו של מטאטא, הזנב
בצבע קפה."

"רעמה כמו מטאטא זנב בצבע קפה? ראיתי
אותו. הוא אכל מנגו בפרורי העיירה, וגם
טעם פרחים.
וגם היה בגינה של דונה אסטללה.
שם הפחיד את הפרפרים שישבו על פרחי
הוורדים, ו"גילח" זחל. וכאילו זה לא מספיק,
דרס ריחן, מנטה ועשבי מרפא."

"אני רואה שזו צרה צרורה הסוס הזה שלך.
הוא גם יצא לשדה תירס והשתעשע שם עם
הקלחים, כאילו אין לו יותר מה לעשות.
מדוע לא שמרת אותו במכלאה?"
כך אמר דון קנדלריו.

וי! שכחתי לגמרי! אולי בדפי המחברת הייתי
צריך לצייר מכלאה.

סוס העץ הופיע במטע של תאנים.
אזניו מלאי צבע, רגל אחורית תקועה
בנעל, ולקדמית "טבעת" מגרב.
הוא מילל במקום לצהול, אבל רגליו
נעים כמו מאוהבים בריקוד.

"לאן ברכת?" שאל סבסטיאן
"סוס טיפש! חזור לדפי המחברת
ואצייר לך שם מכלאה."

"אבל אם אתה אוהב לנדוד, אצייר לך שדות יפים,
בריכות מים, דשא טרי, כדי שלא תרצה לברוח שוב."

אתה חי בדמיון ילדי.
מה תרצה להיות כשתגדל?
אולי ליצן מצחיק, בעל לחיים סמוקים
ואף אדום, שמעורר גיחוך.

מה תרצה להיות כשתגדל?
אני רואה בעיניך ומנחש שאולי תרצה
להיות זמר דרכים נודד כמוני.

מה תרצה להיות כשתגדל?
האם תתעופף לכוכבים
במטוס של ניר?

מה תרצה להיות כשתגדל?
תן לי לנחש.
תרצה לבנות את העולם מחדש,
ולהמציא מחדש את הים.

